

- 3) Czy środki tymczasowe, które mogą zostać przyjęte z urzędu lub na żądanie strony w ramach postępowania wszczętego z pozwu indywidualnego, nie powinny wywierać skutków do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia w postępowaniu wszczętym z pozwu indywidualnego lub zbiorowego, które ma wpływ na dochodzenie roszczeń indywidualnych, w celu zagwarantowania stosownych i skutecznych środków, o których mowa we wspomnianym art. 7 omawianej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 9 grudnia 2014 r. – Nuria Robirosa Carrera i César Romera Navales/ Banco Popular Español, S.A.

(Sprawa C-570/14)

(2015/C 046/42)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nuria Robirosa Carrera i César Romera Navales

Strona pozwana: Banco Popular Español, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 Ley de Enjuiciamiento Civil [hiszpańskiego kodeksu postępowania cywilnego], zabraniający sądowi zaproponowania stronom możliwości zawieszenia postępowania cywilnego, gdy inny sąd wystąpił do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG ⁽¹⁾ w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 2) Czy art. 721 ust. 2 hiszpańskiego LEC, zabraniający, by sąd zarządził lub zaproponował z urzędu środki tymczasowe w postępowaniach wszczętych z pozwu indywidualnego, w których żąda się stwierdzenia nieważności ogólnego warunku umowy ze względu na jego nieuczciwy charakter, nie stanowi jasnego ograniczenia art. 7 dyrektywy 93/13 EWG w zakresie obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by w interesie konsumentów i konkurentów istniały stosowne i skuteczne środki mające na celu zapobieżenie stosowaniu nieuczciwych warunków w umowach zawieranych przez sprzedawców i dostawców z konsumentami?
- 3) Czy środki tymczasowe, które mogą zostać przyjęte z urzędu lub na żądanie strony w ramach postępowania wszczętego z pozwu indywidualnego, nie powinny wywierać skutków do czasu wydania ostatecznego rozstrzygnięcia w postępowaniu wszczętym z pozwu indywidualnego lub zbiorowego, które ma wpływ na dochodzenie roszczeń indywidualnych, w celu zagwarantowania stosownych i skutecznych środków, o których mowa we wspomnianym art. 7 omawianej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 11 grudnia 2014 r. – Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides/Mostafa Lounani

(Sprawa C-573/14)

(2015/C 046/43)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Strona pozwana: Mostafa Lounani

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że niezbędną przesłanką zastosowania przewidzianej w nim klauzuli wyłączającej, jest skazanie osoby ubiegającej się o azyl za przestępstwo terrorystyczne, o którym mowa w art. 1 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/475/WsiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu ⁽²⁾, której transpozycji dokonano w Belgii ustawą z dnia 19 grudnia 2003 r. w sprawie przestępstw terrorystycznych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi negatywnej, czy czynny takie, o których mowa w pkt 5.9.2. zaskarżonego wyroku nr 96.933 wydanego w dniu 12 lutego 2013 r. przez Conseil du contentieux des étrangers, które wyrokiem tribunal correctionnel w Brukseli z dnia 16 lutego 2006 r. zostały przypisane stronie przeciwnej i ze względu na które strona ta została skazana za udział w organizacji terrorystycznej, mogą być uznane za działania sprzeczne z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. c) ww. dyrektywy 2004/83/WE?
- 3) Czy w ramach rozważania wyłączenia osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej ze względu na jej przynależność do organizacji terrorystycznej, wyrok skazujący tę osobę jako przywódcę organizacji terrorystycznej, w którym stwierdzono, że osoba ubiegająca się o udzielenie międzynarodowej ochrony nie popełniła, nie usiłowała popełnić ani nie groziła popełnieniem czynu terrorystycznego, stanowi wystarczającą podstawę to tego, aby uznać, że osobie tej można przypisać udział lub podżeganie w rozumieniu art. 12 ust. 3 dyrektywy 2004/83/WE, czy też należy przeprowadzić odrębną analizę okoliczności sprawy i wykazać udział w popełnieniu lub podżeganie do przestępstwa terrorystycznego określonego w art. 1 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/475/WsiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu?
- 4) Czy w ramach rozważania wyłączenia osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej ze względu na jej przynależność do organizacji terrorystycznej, w danym przypadku, w charakterze przywódcy, pojęcia podżegania lub brania udziału, o których mowa w art. 12 ust. 3 dyrektywy 2004/83/WE, należy odnosić do popełnienia przestępstwa terrorystycznego określonego w art. 1 decyzji ramowej 2002/475/WsiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu, czy też można odnosić je do przynależności do grupy terrorystycznej, o której mowa w art. 2 tej decyzji ramowej?
- 5) Czy w odniesieniu do terroryzmu, możliwe jest wyłączenie ochrony międzynarodowej przewidziane w art. 12 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2004/83/WE, jeżeli nie doszło do popełnienia, podżegania lub brania udziału w dokonaniu aktu przemocy o szczególnie okrutnym charakterze, takiego jak ten, o którym mowa w art. 1 decyzji ramowej 2002/475/WsiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 164. s. 3.